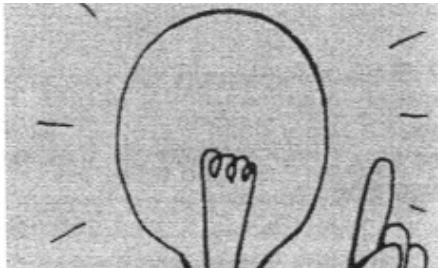

Šviesa ir tamsa

Įžanga į temą: Šviesa ir tamsa

Įžanga

Kadangi spektaklis sulaukė teigiamų atsiliepimų, norime, kad ir kiti paauglių vadovai galėtų juo pasidžiaugti.

Dabar aš jums suteiksiu galimybę pažvelgti į Haraldo K. iš P. gyvenimą. Haraldas K. yra visiškai įprastas žmogus, jei apskritai galima taip pasakyti apie bet kurį žmogų. Jis gyvena P., mieste, esančiame kažkur mūsų šalyje.

Prašau dabar akimirksniui užsimerkti. (Išjungiamos šviesos ir patalpa patamsėja. Haraldas sėdi ant grindų arba vaikšto pirmyn ir atgal.)

Dabar, prašau, atmerkite akis. Jei iš viso ką nors matote, tai Haraldo gyvenimą. Jis stengėsi iš savo gyvenimo išspausti viską, kas geriausia. Jis visada norėjo viską suprasti ir būti sėkmingu žmogumi. Tačiau bėgant metams jo gyvenimas vis labiau tamsėjo. Buvo kasdienės melagystės, apgaulės darbe ar nedideli, nuotaikos nulemti nemandagumai artimųjų atžvilgiu. Dabar Haraldas K. sėdi tamsoje. Jis bando susitaikyti su tamsa, kaip tai daro beveik visi žmonės aplink jį. Jis nelaimingas. (Haraldas paima į rankas laikraštį). Haraldas K. įdeda skelbimą į laikraštį: „Pagalba, aš nebegaliu sėdėti tamsoje!“

(Įeina žmogus)

Vieną dieną pro šalį eina **psichoterapeutas** ir sako Haraldui: „Tu turi rasti savo šviesą iš vidaus. Tavo jėga glūdi tavo instinktų valdymo gebėjime. Pažvelk į save.“

(Haraldas atsisėda ant grindų ir paima antklodę, kuria apsigaubia.) Haraldas K. žvelgia į save. Bet ką jis ten mato? Vėl tik tamsą. Jis mato dalykus, kurie atima

šviesą iš jo gyvenimo: neapykantą, pavydą, polinkį į ginčus.

Jis supranta, kad jam reikia šviesos šaltinio, nes vienas jis neišbręs iš savo tamsos. (Haraldas numeta antklodę ir ieško ko nors, paima į rankas laikraštį. Haraldas žiūri į laikraštį ir skaito skelbimą: „Pasitikėjimas savimi – kelias į sėkmę!“ Su trupučiu praktikos ir atkaklumo pasitikėjimą savimi galima greitai atrasti.

(Jis bando uždegti žiebtuvėlį, pagaliau jam pavyksta.)

Dabar jis turi šviesą. Jis vėl mato dalykus, kurių anksčiau nematė, ir tai pasiekė tik su trupučiu pasitikėjimo savimi. Jis mato būtent save patį. Tačiau šviesa nepasiekia toliau. Bet Haraldas juk nori matyti ir žmones, kurie yra aplink jį.

(Haraldas vėl užgesina žiebtuvėlį. Įeina kitas žmogus.)

Pas Haraldą K. ateina **humanistas**: „Tu turi žiūrėti į kitus žmones. Susirask idealų pavyzdį ir tapk toks. Pažiūrėk, ką daro kiti žmonės.“ (Haraldas paima žibintuvėlį.) Aha. Dabar mes matome, hm, Haraldas jau mato daug daugiau. Jis mato žmones, gyvenančius jo aplinkoje. Tai turtingi žmonės, kurie pasiekė sėkmės. Haraldas bando apšviesti save šia šviesa. Juk tai, kas gerai vieniems, jam tikrai negali būti žalinga.

(Jis nukreipia žibintuvėlį į save.)

Bet šviesa gana menka. Ar galbūt šviesa per silpna? Haraldas pažvelgia į žibintuvėlio kainos etiketę. Aha. Šviesa per pigi. Niekas nenori penkių eurų aštuoniasdešimties šviesos tarp dešimties tūkstančių „apšviestųjų“. Taigi, viską dar kartą, bet aukštesnėje kainų kategorijoje.

(Jis išsitraukia didelį žibintuvėlį arba prožektorį.)

Su šia ryškia šviesa, tikriausiai pavyks. Kai dabar žiūriu į žmones...

(Jis nukreipia šviesą į žiūrovus.)

Taip, bet palaukite. Kodėl visi nuo manęs nusisuka?

(Toliau apšviečia žiūrovus.)

Juk jie visi daug vargingesni už mane. (Po pauzės.) Supratau! (Jis pirštu parodo „Aha!“ gestą.) Modernumas jau nebe madingas. Grįžkime prie gamtos.

(Jis uždega žvakę.)

Jokių atomų, tik gamta. To turėtų pakakti, kad būtų apšviestas, nes gamtoje glūdi jėga.

(Staiga įsijungia dienos šviesos projektorius.)

Ant sienos parašyta: „Žinios – tai galia“. Ištirtas pasaulis atneša šviesą į ateitį.

Todėl: tyrinėkime orientuodamiesi į ateitį.

Puiku! Aišku. Jei viską žinosiu, tada būsiu apšviestas. (Haraldas išdidžiai žengia prie projektoriaus, paima keletą knygų ir pradeda studijuoti. Po ilgesnės pauzės:) Visos žinios priklauso man. Dabar parodysiu visiems žmonėms mokslo šviesą.

(Drąsiai jis eina į kitą kambario kampą.)

Palaukite. Čia visai ne taip šviesu kaip ten gale. Kas čia per dalykas? Juk aš viską žinau. Ar ne?

(Projektorius išsijungia.)

Argi nėra nė vieno, kuris išvestų mane iš šios tamsos? (Garsiai:) Kur gi ta prakeikta šviesa?!

(Ramus balsas:)

Neturėtum keiktis.

Ką? Kas, už visų pasaulio dalykų, tu esi? Aš esu Jėzus. Jėzus Kristus.

Šventoji Marija. Tu juk tas vyras iš bažnyčios. Tas, kuris gyvena pas Dievą ten aukštybėse. Ką tu čia veiki? Jūs danguje juk turite pakankamai šviesos. Kodėl tu čia, šioje tamsoje? Aš čia, nes turiu šviesą, kurios tu ieškai. Noriu tave ištraukti iš šios tamsos.

Dabar paklausyk manęs. Aš sunkiai dirbau, vargau, mokiausi. Bet niekada neradau tos šviesos, kuri apšviestų ir nušviestų mano gyvenimą. Bet kas gi čia tokio? Tu taip pat turi gauti savo šansą. Ką turiu daryti, kad gautų tą šviesą?

Pasitikėk manimi. Nes: „Aš esu pasaulio šviesa. Kas seka manimi, tas turi šviesą, vedančią į gyvenimą, ir nebevaikščios tamsoje.“ (Jn 8, 12)

Tu nori pasakyti, kad turėčiau tiesiog tavimi pasitikėti, nieko nedarydamas? Tu nori pasakyti, kad nori man padovanoti tą šviesą? (Pauzė) Geriau išbandyti nei tik svarstyti.

(Haraldas, susikūprinęs maldos pozoje)

Galbūt tai mano paskutinė galimybė. Jėzau Kristau. Noriu Tavimi pasitikėti. Padėk man išbristi iš mano gyvenimo tamsos. Padovanok man šviesą, kuri išlaisvins mane nuo baimės ir kaltės.

(Prie to galima perskaityti tekstą iš Efeziečiams 5, 1–20)

Pastabos

Įžangą skaito pasakotojas, kuris taip pat yra Haraldo balsas. Taigi aktorius, vaidinantis Haraldo vaidmenį, turi tik pantomimiškai pavaizduoti tai, kas skaitoma. Psichoterapeuto arba humanisto balsą gali imtis pasakotojas arba du kiti aktoriai. Tas pats galioja ir Jėzaus balsui.

Šviesa ir tamsa_YW_02

Šaltinių nuorodos:

Turinys ir viršutinė nuotrauka: Autorinės teisės priklauso BESJ, www.besj.ch

Autorius: Marcus Felbick